

CĂTĂLIN RĂDULESCU

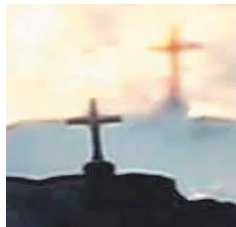
ȘASE SCHECIURI

SEMĂNĂTORUL
Editura online – aprilie 2011

ŞASE SCHECIURI

- La cruce -

CUPRINS

1.	A cincea Evanghelie	Pag. 3
2.	Subtilitatea	Pag. 12
3.	Judecarea Annei Karenina	Pag. 19
4.	Totu' pentru patrie	Pag. 27
5.	La cruce	Pag. 33
6.	Văduva neagră	Pag. 40

Teatru scurt

A CINCEA EVANGHELIE

PERSONAJELE:

- F **Delegatul părții Aliate**
- F **Delegatul „părții Aliate”**
- F **Primul domn**
- F **Al doilea domn**
- F **Al treilea domn**
- F **Asistentul de lângă vorbitor**
- F **O doamnă**
- F **Prima doamnă**
- F **A doua doamnă**
- F **Militarul sovietic**
- F **Primul opinant**
- F **Al doilea opinant**
- F **Al treilea opinant**

Actul I

Scena 1

București, iulie, 1945. O sală de spectacole plină ochi. Pe scenă un pupitru rectangular la care se află vorbitorul, asistentul său, iar în extrema dreaptă translatorul care traduce rar și sacadat discursul. Pe masă o carafă cu apă și paharele aferente. Lângă asistent se află un stativ cu drapelele puterilor învingătoare, lângă fiecare drapel câte un militar în uniforma țării respective.

DELEGATUL PĂRȚII ALIATE: - *De ce să ne disprețuim, când putem să dialogăm? De ce să ne luptăm, când am putea instaura o eră a păcii universale? De ce să ne pregătim pentru un nou măcel, când din salvagardarea vieții milioanei de oameni ar merita să ne facem unicul scop? ...*

(Translatorul își face datoria din colțul său abia văzut, interpretând cu glas rar și egal cele spuse la pupitru. În sală domnește tăcerea deplină, auditoriul ascultă încordat.)

DELEGATUL PĂRȚII ALIATE: - *De ce ne-ar despărți diferența sistemelor noastre sociale?... Căci reflectând mai adânc – este chiar atât de indezirabil sistemul politico-economic al aliaților noștri sovietici ca să nu putem ajunge la o înțelegere cu dâșii? Iar după cum spune și Apostolul Matei în Capitoarele 5-6 § 43 cu 46 – „... **de te va sili cineva să mergi cu el o milă, mergi cu el două; căci dacă iubiți doar pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru?” ...***

(Rumoare entuziasmată la jumătatea sălii. Cei de acolo încep să discute aprins și precipitat.)

PRIMUL DOMN: - E lucru sigur, până în toamnă începe războiul!

AL DOILEA DOMN: - Așa vorbesc americanii numai când s-au hotărât să facă de petrecanie cuiva. Identic au procedat cu japonezii, înainte de a începe confruntarea propriu-zisă cu dâșii!...

AL TREILEA DOMN: - Acum sovieticii știu la ce să se aștepte: dacă nu vor respecta Convenția de Armistițiu evacuând în cel mai scurt timp Europa de Est permițând rapid desfășurarea de alegeri libere –

România ar putea deveni un nou Pearl Harbour pentru cei ce cred că se vor putea înstăpâni la noi pentru vecie! De altfel, am informații certe că...

MAJORITATEA RÂNDULUI, DAR ȘI RĂZLET, DIN SALĂ :

- Ssst...

ASISTENTUL DE LÂNGĂ VORBITOR: (grav) - **Silence, please!**

DELEGATUL PĂRȚII ALIATE: ... de aceea, am hotărât să oferim Uniunii Sovietice pentru 45 de ani de acum încolo posibilitatea să participe activ și solitar la democratizarea statelor Est și Central europene...

PRIMUL DOMN: - Ce v-am spus eu?...

(Este oprit cu gest energic și nervos de vecinul din dreapta care mușcându-și buza, îl strânge de cot).

DELEGATUL PĂRȚII ALIATE: -...iar după cum tot Sfântul Evanghelist Matei spune în Capitoarele 6-7, § 19 cu 20 - „nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură ci în cer, unde nici molia nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură” – ar trebui să ne dea puțin de gândit: oare nu tocmai camarazii noștri de arme sovietici cu ajutorul cărora am zdrobit mașina de război hitleristă - aplică mai bine aceste pilde decât noi și lumea noastră mercantilă, oare nu cumva am greșit demonizând sistemul politico-economic ce se pare să îl edifice cu succes?... Oare nu cumva ideal ar fi să asimilăm o parte din modul lor de gândire, în speranța că vor avea bunăvoința să respecte și ei din al nostru măcar acele părți ce se dovedesc viabile? ...

(Omul de la pupitru, în uniformă festivă de militar american, își îngăduie o scurtă pauză după cele aproape 60 de minute de când vorbea încontinuu, timp în care își slăbi gulerul tunicii vizibil prea strâns pe gât, după care își turnă un pahar cu apă din carafa aflată pe masă.)

DELEGATUL PĂRȚII ALIATE: - „Nimeni nu poate să slujească la doi domni” după cum cu înțelepciune ne spune în pilda sa Apostolul tot în Capitolul 6-7 § 24 - „căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona”. Într-adevăr, stimat auditoriu, într-adevăr – putem observa de cât de mare actualitate sunt îndemnul Evangheliștilor și astăzi, la aproape două mii de ani după ce au fost puse pe pergament. Și cât de înțelept se dovedește până la urmă că am oferit Aliatilor noștri sovietici ca, pentru un număr de decenii de acum încolo să își aducă singuri aportul la democratizarea Europei Răsăritene, ca parte a unei viitoare lumi mai bune și

mai pașnice, în care războiul să fie declarat **a priori** crimă împotriva Umanității, și...

PRIMUL DOMN: - E, acum v-ați convins că am avut dreptate? Clasicul **Discurs în oglinzi**: soarta sovieticilor este pecetluită! Doctorul Petru Groza nu va mai gusta mult timp din plăcerea de a ne fi prim-ministru.

(Tot rîndul se inflamează)

O DOAMNĂ: - Zilele regimului-marionetă sunt numărate! De data aceasta Iosif Stalin nu mai scapă! Va împărtăși sigur soarta prietenului său, celălalt criminal - Adolf Hitler! Doamne, ce păcat de soldații ruși care vor trebui să plătească din nou pentru ambițiile acestui dement! Unii dintre dâșii sunt atât de tineri și frumușei...

AL DOILEA DOMN: (*glas de bas*)- Fiți pe pace, doamnă, noi nu suntem niște criminali! Majoritatea covârșitoare vor fi făcuți prizonieri și vor fi repatriați imediat ce se va încheia războiul, neuitînd odată întorși în patria eliberată de cancerul bolșevic că au avut parte de un tratament corect în Regatul României despre care li s-au spus numai prostii și minciuni!...

AL TREILEA DOMN: (*cu arătătorul mâinii drepte ridicat moralizator*) - Chiar și Iosif Stalin va avea parte de justiția pe care el a refuzat-o altora, ucigînd milioane de nevinovați în anii '30. Ehe, urmează cu adevărat o altă eră - a justiției și echității universale! (*își lasă și degetul jos*).

ASISTENTUL DE LÂNGĂ VORBITOR:-(*autoritar*)-**Quiet, please!** (*Vorbitorul este asudat și vădit obosit după aproape două ceasuri se discurs. După ce își șterge fruntea cu batista, soarbe și al doilea pahar de data asta gata pregătit.*)

DELEGATUL PĂRȚII ALIATE: ... - în încheiere, iubit auditoriu, poate nu ar fi rău să ne amintim - în spiritul erei ce urmează - aceleași cuvinte ale înțeleptului Apostol Matei, care tot în Capitoarelele 6-7 § 25 ne povățuiește : „ Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea?”

(Ultimile cuvinte ale citatului se auziră înfundat în difuzoarele ce încep să bubuie de aplauzle în crescendo ale sălii.)

PRIMUL DOMN: (*entuziasmat*) - Bravo! Știam că sunteți aliați de nădejde, că nu ne veți lăsa la greu! Unchiul Sam este întotdeauna la înălțime - nu avea cum să se dezmință acum!

O DOAMNĂ: (*Glas subțirel, ca de puberă*) - Veți trece pe Kisseleff-ul al cărui nume se va preschimba în **Harry Truman**, pe sub Arcul nostru de Triumf – crezând că ați eliberat a doua oară Parisul! Afară din Europa cu bolșevicii sălbatici, să fie izgoniți din Europa de Est și trimiși de unde au venit, redându-se totodată și libertatea chinuitului popor rus!

AL TREILEA DOMN:(*glas de stentor*) - Nu vom ceda în fața barbariei roșii!

(*Sala ovaționează și aplaudă. Entuziasm general. În difuzoare izbucnește în forță imnul Aliat. Lângă stativul cu drapele militarilor din gardă intră în onor. Sala se ridică spre a merge în pauză*).

Actul II

Scena 1

Foaierul. Oamenii discută, spun glume, râd viguros.
Se aud primele clinchete de brichetă, un domn oferă
politicos foc unei doamne ce-și pregătea o țigară.
Doamna aprinde grațios și mulțumește.

PRIMA DOAMNĂ:- Ce urmează, draga mea?

A DOUA DOAMNĂ: - Partea a doua a conferinței, cu alocuțiunea emisarului părții sovietice, desigur!

PRIMA DOAMNĂ:(afectat, aer de superioritate) -Mmmha! Să aștepte să-i ascult! Eu plec, cănăștița de fiecare joi de la familia Milcovăț unde sunt așteptată cu Raoul este mai importantă decât mascarada lor. Apropo, dragă, tu de ce nu vii cu Grig? N-ați mai fost văzuți în societate de un car de vreme. Și știi cum e – în situații de astea încep să apară vorbe. Nu vrei să vii cu mine? Poți să-i dai un telefon la birou lui Grig de la madam Milcovăț. În ceea ce mă privește, eu așa am să procedez cu Raoul, ca să nu se lase prea mult așteptat. Hai, dragă! ...

(*Pornesc amândouă spre ieșire, ca majoritatea participanților. În dreptul ușii este însă fixat cu brațele ținute lateral un militar în uniformă de paradă sovietică, secundat de un altul în uniformă britanică. Din pricina rumorii, încă nu se poate auzi ce spune*).

MILITARUL SOVIETIC: (*în franceză stricată*) - Din motive de securitate - nimeni nu părăsește clădirea până la sfârșitul manifestării. Vă rugăm, nu insistați!

PRIMUL DOMN: - ... dar este însărcinată în luna a șasea! - Priviți, i s-a făcut rău din cauza lipsei de aer de aici! Dați-i măcar dânsu drumul!(*nu reușește să ajungă la urechea militarului, din pricina diferenței disproporționate de înălțime*).

MILITARUL SOVIETIC: (categoric) - **Niet!**– Nimeni nu părăsește clădirea! Ordinele sunt stricte!

(*Lividă, gravida se prăbușește, în țipetele speriate ale altor câtorva doamne, fiind prinsă în ultimul moment de un domn cu prezență de spirit*)

PRIMUL DOMN: (*încercând să treacă nervos de obstacol*) - Pentru Dumnezeu, dați-i drumul!

MILITARUL SOVIETIC: (*trăsături ale feței ce inspiră o brutalitate animalică. Vorbește printre dinți, pe ton scăzut. Îi dă un brânci*) - Nu întreceți măsura, altminteri veți regreta mai curând decât credeți!...

(*Sosește o carafă cu apă adusă de un militar în uniformă canadiană care este dintr-o dată aruncată peste gravidă. Aceasta se trezește. E learcă*)

PRIMA DOAMNĂ: (*profund indignată*) - Barbarilor, o să vedeți voi în curând! ...

Scena 2

Același foaier, la peretele cu scrumiere. Câțiva domni se întrețin grav, fumând preocupați.

PRIMUL OPINANT: (*ritos, într-o engleză impecabilă*) - ...și să mai știți, domnule reprezentant al Națiunilor Unite – căci noi numai pe dumneavoastră, Aliații occidentali vă socotim viabili – nu veți fi singuri în nobila dumneavoastră misiune de eliberatori ai Europei de Est de sub infama tiranie roșie!

DELEGATUL PĂRTII ALIATE: (*cu scepticism*) - Really?...

PRIMUL OPINANT: (*energic*) Categoric! Categoric! Poporul nostru vă va da un ajutor neprețuit în lupta ce nu poate să mai întârzie! Țăranul român, în calitatea sa de participant nemijlocit la campania antibolșevică, ce numai conjunctura nefericită a anilor '30 a făcut ca aceasta să aibă loc sub nefasta tutelă nazistă – este pe deplin edificat asupra consecințelor dezastruoase pe care le-ar avea asupra existenței sale insturarea

comunismului sovietic: ar urma haosul, mizeria, o viață ignobilă dusă în numele înfăptuirii așa-zisei agriculturi și industrializării socialiste, exproprieri samavolnice, persecutarea – poate chiar uciderea celor ce s-ar împotrivi tuturor acestor abuzuri. Nu aveți dumneavoastră idee câte sate puternic înarmate vă așteaptă, cu pândari permanenți ce scrutează neobosit cerul spre Vest în așteptarea parașutiștilor Aliați ce nu pot să mai întârzie! Deja primele ajutoare materiale oferite de dumneavoastră au întărit considerabil Rezistența din munți, făcând din ea trupa de elită ce va da la momentul oportun semnalul de începere a luptei...

DELEGATUL PĂRȚII ALIATE: - *Indeed? ...*

(Domnul reasigură viguros, dând și energic din cap. Urmează pentru edificare o lungă și precisă listă de nume cu căpeteniile partizanilor, numărul de județe cu satele ce așteaptă disciplinate semnalul pentru Ziua Z, cât și câteva nume sonore de complici ce aprovizionau discret pe partizanii nerăbdători să înceapă lupta).

DELEGATUL PĂRȚII ALIATE: - *Harașo!*

AL DOILEA OPINANT: *(perplex)* - Ce-ați zis?! ...

(Celălalt căpătă o paloare cadaverică. Își aprinde nervos o țigară cu dampf puturos și fum ca de T34. O stinge repede, dându-și seama de gafă. Aprinde Kemel-ul oferit de primul opinant. Pauza s-a terminat. Se aude primul gong.)

DELEGATUL „PĂRȚII ALIATE”: - Nu reprezint pe cine credeți dumneavoastră că reprezint...

(Trage câteva fumuri de țigară, reușind cu greu să-și păstreze alura impenetrabilă).

DELEGATUL „PĂRȚII ALIATE”: *(vădit epuizat)* - Nemaivînd mare lucru de pierdut, nu vă cer cuvântul de onoare pe care nu mă îndoiesc că vi l-ați ține cum că ceea ce am să vă spun trebuie să rămână între noi. – Sunt fiul contelui Preskov, fost general în armata țaristă. Tatăl meu a îndeplinit pentru scurtă vreme și funcția de loțiitor al șefului **Ohranei**, așa că nu a mai fost necesar să aștepte anii marilor epurări, fiind condamnat la moarte și executat imediat - mai precis în decembrie 1920.

(Se aude al doilea gong)

– Nu mi-am cunoscut prea bine părintele, aveam numai șase ani când a fost asasinat. Ca printr-o minune, mama și cu mine am fost ocoliți de epurările Tătucului din anii '30. Ba mie mi s-a permis chiar să urmez cursurile Facultății de Litere din Leningrad, după ce în prealabil am fost pus să scriu o **dezmințire** în care îmi autoînfieram originile dar și persoana tatălui ce – nu-i așa ? – își primise **dreapta pedeapsă a poporului** imediat după Revoluție. Se subînțelege că pentru a avea zile profesionale

dar și biologic, a trebuit să fac multe concesii, singurul lucru pe care am putut să-l întreprind fiind să evit producerea a prea mult rău rudelor dar și celorlalți semeni.

AL TREILEA OPINANT: *(cu răsuflarea tăiată)* - Prin urmare, tot ce am văzut până acum a fost ...

DELEGATUL „PĂRȚII ALIATE”: *(expirând îndelung fumul de țigară)* - O uriașă contrafacere ... eu, delegatul *părții Aliate* care v-am ținut alocuțiunea, militarii îmbrăcați în diversele uniforme ale Aliatilor occidentali ...

PRIMUL OPINANT: - Iar asistentul din dreapta dumitale?...

DELEGATUL „PĂRȚII ALIATE”:- Ofițer N. K. V. D. sub acoperire, la ordinele căruia lucrez. - Ca și tipii în uniformă cu păr deschis la culoare care în timpul pauzei au reușit, după cum vedeți, cu engleza și franceza lor aproximativă - să vă convingă conașionalii că sunt exponenți ai Puterilor Apusene acreditați la București. Domnilor, mă tem că Aliții Occidentali pe care îi așteptați disciplinat cu atâta nerăbdare nu vor veni niciodată. Iar principalul lor lider, americanii, pare-se că au altceva mai bun de făcut - de exemplu să încheie grabnic războiul din Pacific într-un mod spectacular, folosind împotriva Arhipelagului Nipon o armă de tip nou. - Nu pot să confirm din sursă sigură - dar este posibil că în urmă cu cinci luni, la Yalta, țara dumneavoastră cât și celelalte țări Est-Europene să fi fost cedate U. R. S. S. - ului pe un petic de hârtie cu niște procente pe care nu cred că v-ați dori să le știți...

(Stăpânindu-și neliniștea, tânărul în uniformă de militar american din fața lor întoarse încet capul spre șuvoiul humanoid care, în sonoritățile celui de-al treilea semnal al gongului, continua să intre încet-încet în sală)

AL TREILEA OPINANT: *(sugrumat)* - Domnule, având în vedere culoarea sângelui ce vă curge prin vine, sperăm că nu este necesar a vă cere cuvântul de onoare cum că tot ce ați auzit aici nu veți...

DELEGATUL „PĂRȚII ALIATE”: *(preocupat)* - Până una-alta, va trebui să mă gândesc temeinic ce voi spune mai întâi celor ce m-au supravegheat pe durata pauzei despre conținutul îndelungatei discuții avute cu dumneavoastră. Ceva cum că am încercat să vă descos, acceptând chiar cu familiarism să fumez o țigară oferită de unul din domniile-voastre... și așa mai departe...

(Se despărți de interlocutorii săi nu înainte de a le strânge mâna protocolar, cu o răceală bătoasă, atent studiată.)

Rămași între dânșii, domnii se priviră un timp cu mine împietrite fără a-și adresa nici un cuvânt. După care, fiind ultimii intrați în sala din nou plină, se îndreptară în cea mai desăvârșită tăcere cu pași mărunți spre locurile lor centrale).

Teatru scurt

SUBTILITATEA

PERSONAJELE:

- F Postul de radio
- F Domnul academician
- F Amfitrionul
- F Domnul colonel
- F Slujnica Florica
- F Robespierre
- F Subofițeri de securitate
- F Un venerabil

Actul I

Scena 1

București, 31 decembrie, 1946. Interiorul unui birou de apartament cam baroc dar cu bun-gust aranjat. În fața unei măsuțe pe care se află un aparat de radio un domn mătură scalarul aparatului în încercarea de a găsi un post anume. Distorsiunile datorate bruiajului sunt puternice. În cele din urmă se aude clar o frântură stilizată din imnul național al țării de unde se emite. Audiția continuă să fie precară, dar posibilă.

POSTUL DE RADIO: „Urmează un editorial care oglindește punctul de vedere al Administrației. Vă rugăm să rămâneți pe recepție.”

(Din nou o frântură stilizată din Imn, pentru o clipa întreruptă de distorsiuni)

POSTUL DE RADIO: „Bună seara, stimați ascultători! În această seară vom dezbate pe larg o parte din discursul Președintelui ținut azi-dimineață la Reședința Prezidențială de iarnă de la Stoneslaves unde domnia-sa a discutat in extenso situația creată de refuzul U. R. S. S. de a respecta toate punctele Convenției de Armistițiu, mai ales pe cel privitor la retragerea trupelor sovietice din Europa de Est, spre a se permite organizarea de alegeri cu adevărat libere, care să exprime nevicinat opțiunea cu privire la viitorul social și economic național al acestor popoare. Printre altele, Președintele a ținut să înștiințeze pe generalissimul Iosif Vissarionovici Stalin despre informațiile alarmante pe care Administrația le deține cu privire la nenunțate abuzuri cu valoare de ingerință gravă în treburile acestor state, subliniind printre altele demonstrațiile contrafăcute cu valențe de intimidare și instigare, asmuțirea trupelor de voluntari civili asemănătoare ca organizare Gestapou-lui nazist asupra întrunirilor opozanților organizate legal în diverse locații, deschiderea diversionistă a focului spre forțele de ordine de către agenți-provocatori strecurați în corpul demonstrațiilor anti-guvernamentale, arestarea sub pretexte inventate sau absurde a liderilor politici neconvenabili ce se opun pașnic acțiunilor arbitrare ale regimurilor proaspăt instalate de baionetele Armatei Roșii. «Rugăm încă o dată pe generalissimul Stalin și guvernul său să nu comită greșeala făcută în urmă cu doisprezece ani de regimul nazist, care a crezut că își va putea duce la infinit politica inumană de încălcare fățișă și

brutală a celor mai elementare principii ale Lumii Civilizate». În consecință, atât Administrația cât și guvernele celorlalte democrații occidentale roagă Uninea Sovietică și regimurile marionetă să-și revizuiască rapid comportamentul, întrucât Statele Unite și aliații lor nu vor sta la nesfârșit impasibile, asistând fără reacție la încălcarea lipsită de scrupule a Drepturilor Omului din încercata Europă de Est!... - Care vor fi consecințele, în caz că U. R. S. S. se va obstina în actuala atitudine?... Continuarea - în următoarea ediție a acestei emisiuni săptămânale”.

(Urmează semnalul radiofonic de încheiere a emisiunii, constând în zgomotul stilizat al unei escadrile de aviație. După o scurtă pauză în care se poate constata dispariția aproape totală a distorsiunilor, un nou și viuace semnal muzical. După care, o voce zglobie):

POSTUL DE RADIO: „ «Secrete din lumea can-canului». Astăzi – mărturisirile unei...”

(Domnul răsuțește meditativ comutatorul aparatului. Figura îi strălucește de mulțumire. Se mută la biroul impunător, își aprinde cu gest relaxat o Regală, după care se reazămă în speteaza fotoliului. Un timp, fumează reflexiv și zâmbitor. Apoi privirile îi cad pe pendula ce ticăie rar. Începe să se precipite. Stinge țigara în scrumieră și iese în vestibul spre a se pregăti de plecare).

Actul II

Scena 1

București, 31 decembrie, 1946. Interiorul unui salon în care domni venerabili stau pe fotolii sau scaune, unii chiar în picioare. Discută cu glas scăzut, în răstimpuri fumează preocupați. În mijlocul lor se află un domn impozant, al cărui aer îi trădează rolul de lider dar și de amfitrion. Domnul pune diverse întrebări celor prezenți, ascultând răspunsurile încordat și atent.

AMFITRIONUL: - Cum se prezintă deci situația, domnule colonel?

DOMNUL COLONEL: - Cât se poate de satisfăcător, domnule profesor! – Ultimile audiții efectuate de domnul academician în această

seară și împărtășite mie cu o oră în urmă, dezvăluie faptul că nervozitatea Aliților este aproape de masa critică, iritarea lor crescând exponențial o dată cu ajungerea la dâșii a veștii arestării primilor reprezentanți ai elitei noastre naționale!...

AMFITRIONUL: (*meditativ*) - Mda... Pare-se că războiul este inevitabil... Credeți, domnule colonel, că repercusiunile asupra populației civile vor fi majore?

(*Colonelul întinse un biblioraft cu schițe interlocutorului, după care începu explicarea prin viu grai a desenelor conținute de colile de hârtie*)

DOMNUL COLONEL: - Tind să cred, domnule profesor – iar părerea mea este împărtășită de mai toți specialiștii militari cu care m-am consultat – că impactul asupra populației civile – cel puțin în prima fază, faza ofensivei aeriene – va fi minim. Tancodromurile, parcurile de artilerie și aviația ocupantului bolșevic au fost cantonate pe liniile de centură ale orașelor, inamicul formându-și dispozitivele devensiv-ofensive de la periferia citadină în afară. Aceasta din dorința de a păstra o considerabilă forță represivă ce poate interveni eficace împotriva eventualelor revolte armate ce ar putea izbucni în centrul localităților, dar și cu scopul de a jugula comunicarea periferiilor cu centrul urbelor unde ar putea intra partizanii, precum și controlarea căilor de fier pe unde s-ar putea face aprovizionarea cu muniții și provizii a insurgenților. – Aceasta face, domnule profesor, ca sarcina aviației Aliate să fie considerabil ușurată; o dată eliminate aceste garnizoane aflate departe de aglomerările civile, unitățile de partizani și rezerviști pe care în acel moment îi vom chema neîntârziat sub arme, nu vor avea de luptat decât cu regimente inamice răzlețite aflate în retragere dezordonată spre Nord și Nord-Est!... - Va fi o lovitură de maestru – trebuie să o recunoaștem, domnule profesor!...

AMFITRIONUL: - Mda... așa se pare... așa se pare, domnule colonel! - Totuși, sper că aplicarea Acordurilor de la Geneva cu privire la prizonierii de război va fi pentru dumneavoastră literă de lege – nu?...

DOMNUL COLONEL: - Puteți fi convins de asta, domnule profesor! Respectarea legilor umanitare față de cei ce vor dori din capul locului să se predea sau care vor hotărî că nu mai are rost să continue lupta va fi pentru noi ceva ce nici măcar nu poate să încapă în discuție că se va aplica!

AMFITRIONUL: *(meditativ, își schimbă poziția de picior-peste-picior)* - Deci zilele regimului-marionetă sunt numărate... Care este stadiul construirii submarinului de la Steiul Olt?

DOMNUL COLONEL: - Momentan, domnule profesor, planurile au rămas pe hârtie. Dar dacă ați vedea lucirile de hotărâre ale elevilor de liceu din acea comună... putem fi convinși că submersibilul va fi gata în timp util, participând hotărâtor la luptele ce se vor da pentru eliberarea Bucureștilor!...

AMFITRIONUL: *(grav)* - Mmda... – Spune-mi, domnule colonel, ce planuri există în privința capturării eficiente a reprezentanților regimului bolșevic din țara noastră?

DOMNUL COLONEL: - Răspunsul este cât se poate de simplu, domnule profesor: având în vedere că ofensiva aeriană va fi inopinată, liderii mai-sus amintiți vor fi din capul locului privați de orice mijloc eficient de locomoție ce le-ar putea servi la salvarea propriilor piei; capturarea lor va fi deci o joacă de copii!... Presupunând însă că măcar o parte din aceștia ar reuși să treacă frontiera o dată cu trupele invadatoare în retragere, capturarea lor se va face la sfârșitul războiului, imediat după zdrobirea mașinii de război bolșevice!...

AMFITRIONUL: - Da, da... pare verace...

(Atmosfera devine relaxată. Toți cei prezenți încep să treacă în sufragerie, unde îi așteaptă cina).

Scena 2

Interiorul sufrageriei cu masa încărcată de bucate tradiționale specifice Crăciunului și Revelionului. Un timp, domnii mănâncă în liniște. Apoi, relaxați, unul câte unul își aprind țigările și trabucurile. Atmosfera încăperii se umple de fumul siniliu.

AMFITRIONUL: *(degajat)* - Am clarificat în seara aceasta probleme magistrale, domnilor, care vor avea un rol determinat pentru destinul patriei pe mulți ani de acum încolo. După cum ați luat act, eliberarea politică și militară a pământului străbun de plaga bolșevică este o chestiune de timp, de foarte puțin timp. Va urma rapida reconstrucție

economică și reîntoarcerea la o viață socială normală. – Dar se pune întrebarea, domnilor, în ce lumină vom apărea noi, cei aflați în jurul acestei mese – în fața trupelor Aliate eliberatoare? Nu vor plana oare asupra noastră nemeritate suspiciuni de colaboraționism, dându-le oare astfel un avans de credibilitate celor între timp încarcerați ce vor fi eliberați de acolo precum niște eroi? Ei?...

(Convivii încep să-și arunce peiviri complice, pline de subînțeles. Nu, nu aveau ei să rămână la urmă, precis amfitrionul avea o soluție salvatoare).

AMFITRIONUL: - Cine este pentru?...

(Unanimitatea se citea din priviri, nu mai era nevoie de ridicarea mâinilor. Amfitrionul se îndreaptă solemn spre măsuța cu telefonul, ridică receptorul și formează un număr scurt).

AMFITRIONUL: - Alo?... Bună seara!... Am de semnalat un complot contrarevoluționar al unor uneltitori antipopulari care tocmai în acest moment plănuiesc răsturnarea prin violență a regimului!... Cum?... Dacă știi în câte suntem astăzi?... Bineînțeles – 31 decembrie... Îi veți avea în vedere pentru zilele următoare?... Nu, tovarășe ofițer de serviciu – acum trebuie să acționați – contrarevoluționarii nu cunosc repaus de sfârșit de săptămână or sărbători legale!... Este necesar să acționați acum, la adresa ce v-am indicat!... Îi veți lua ca din oală, în acest moment se află toți în acel domiciliu... Vă rog!... Cine sunt eu?... Un cetățean responsabil!... Atât!... Este suficient pentru dresarea Procesului-Verbal!... Exact!... În situații excepționale sunt necesare măsuri excepționale!... prin noi înșine... Da!... Vă rog!... Eu atât am avut de spus, bună seara!...

(Amfitrionul își reia surâzător locul la masă)

AMFITRIONUL: Este simplu, domnilor!... Nimeni nu ne-o va putea lua înainte pentru pretinsa cunună de martir dobândită în cele câteva luni de pușcărie făcute la comuniști. Acum toți vom fi egali, vom fi cu toții eliberați din cătușe, vom intra la paritate în alegerile de după Eliberare!...

(Ridică tonul spre a-l auzi slujnica aflată tocmai la bucătărie)

A, Florica, te rog să-mi arunci câteva schimburi în valiza cea mare, plec cu domnii în noaptea de Revelion la Predeal – o să lipsesc câteva zile!...

FLORICA: - Prea bine, conașule!

(Convivii se priviră zâmbindu-și mulțumit. În fața imobilului se auzi un vag scrâșnet de roți.)

Scena 3

Același decor.

(Amfitrionul, în vestibul, deschide ușa. Un fascicul puternic de lanternă îl orbește. În sufragerie irupe un ofițer cu aspect de Robespierre urmat de mai mulți gradați înarmați cu pistoale- mitralieră P.P.S.)

ROBESPIERRE: - Porumbelul voia să zboare din cuib – este?... Hai, hai, înapoi la colivie, să vedem cum stă cu grăunțele...

(Ofițerul se îndreaptă spre măsuta cu telefon și confruntă ce are scris pe un bilețel cu numărul din rama aparatului. Convivii continuă să-l privească zâmbitor pe el și tovarășii săi).

ROBESPIERRE: *(calm)* - Apelul a fost dat chiar de aici. Arestați-i!

UN VENERABIL: *(împotrivindu-se energic subofițerului care încearcă să-i pună cătușele)* - Nu, drăguțule, nu!... Nu este nevoie!... Merg în fața dumitale singur și nesilit de nimeni!...Ba chiar aș putea spune, cu multă plăcere!...

ROBESPIERRE: *(își face un sandviș zdravăn cu salată de boeuf peste care adaugă o bucată consistentă de friptură rece. Ca desert, ia o ruladă de ciocolată)* - Nu-i încătușați! La mașină le punem doar apărătoarele de ochi. Dacă vreunul încearcă să fugă, trageți în plin, fără somație!

(Procesiunea coboară treptele scărilor ordonat, îndreptându-se spre camioneta de la rigolă. Amfitrionul urcă ultimul, nu înainte de a-și sălta cu un icnet valiza voluminoasă).

Teatru scurt

JUDECAREA ANNEI KARENINA

Piesă într-un singur act

PERSONAJELE:

- F „ Judele”
- F Sala
- F „Anna Arkadievna Karenina”:
- F Un participant
- F Alt participant
- F „Ekaterina Alexandrovna Șcerbațkaia”
- F „Alexei Kirilovici Vronski”
- F „Alexei Alexandrovici Karenin”
- F „Konstantin Dimitrici Levin”
- F Fraierică
- F Inșii

Scena 1

București, mai, 1951. O sală de festivități vastă ce nu este nici scundă și nici mohorâtă și prin care palele amurgului pătrundeau prin geamuri de curând spălate. Pe estradă o lungă masă rectangulară la care stau indivizi ce imită un complet de judecată, în sală fiind prezenți oameni ai muncii ce peste program participă la „proces” literare menite a face cunoscute din perspectiva criticii materialist-dialectice și istorice capodopere ale literaturii universale sau autohtone. În seara aceasta, „pe rol”, capodopera Anna Karenina de Lev Tolstoi. Pe scenă se află de asemenea actori diletanți ce reconstituie acțiunea și dau viață personajelor. După comportament, publicul din această seară nu prea pare a fi citit în prealabil „libretul”.

„JUDELE”: - Cum ți-ai permis Anna Arkadievna Karenina ca, încălcând normele prevăzute de *morală proletară* să-ți înșeli soțul, chiar dacă acesta provenea din rândul claselor exploatare?

(*Tovarășa actriță-benevolă lasă spășită capul în pământ.*)

„JUDELE”: - Cum ți-ai permis, Alexei Kirilovici Vronski a avea o viață imorală devenind amantul unei femei măritate, din pricina căreia ți-ai abandonat cariera militară devenind astfel un parazit social?

(*Același joc pentru tovarășul actor-benevol.*)

SALA: (*surescitată*) - Huo, huideo!...

UN PARTICIPANT: (*răcnind ascuțit*) - Să i se taie boașele!...

(*Gest ferm al „judelui”, de oprire a manifestării.*)

„ANNA ARKADIEVNA KARENINA”: (*glas subțirel*) - Credeam, tovarășe judecător, că principiile eticii și echității socialiste nu se aplică retroactiv. Măcar fără s-o fi știut, vă rog să țineți cont pe post de *circumstanțe atenuante* că în relațiile cu tovarășul conte-ofițer Vronski am aplicat idealul ultim al făuririi societății comuniste – *fiecăruia după necesități*... ce vină am, eu dacă necesitățile tovarășului soț Alexandrovici Karenin erau aproape nule...

„JUDELE”: (*teatral, cu glas de stentor*) - Ce-ai zis?!?... Îndrăznești a răstălmăci nobilele principii ale socialismului și comunismului științific spre a-ți justifica decrepitudinea morală prin aceea că femeie măritată

fiind, ai îndrăznit să devii amantă a contelui Alexei Kirilovici Vronski, cu ascendența sa dublu exploatoare și prin apartenența-i de ofițer al opresivei armate țariste?!... 25 de a... (se controlează și se oprește la timp).

(*Sala fierbe*)

UN PARTICIPANT:(*revoltat, ridicându-se de pe banchetă smucit*)

- Cum de a fost posibil, tovarășe, să se întâmple ce s-a-ntâmplat? În timp ce noi, comuniștii, oameni ai muncii de la orașe și sate ne străduim în condiții grele să înfăptuim și chiar depășim sarcinile de plan făcând cincinalul în patru ani și jumătate, acești depravați, aceste elemente descompuse, unelte ale claselor exploatoare...

„**JUDELE**”:(*oprindu-l cu gest concesiv, surâzător, binevoitor*) - Cine ești dumneata?

UN PARTICIPANT: - Sunt Foarjă Aurel, maistru la Compartimentul Turnătorie Specială din cadrul Secției aIV-a din oțelăria Șarja Roșie!...

„**JUDELE**”:(*glas scăzut*) - Stai jos...

(*Sedițiosul îl privește dezorientat, expunându-și teatral lopețile*).

UN PARTICIPANT: - Uitați-vă la mâinile mele care sunt asemenea celor ale tovarășilor mei de muncă. – Uitați-vă la...

„**JUDELE**”:(*apăsător*) - Stai jos!

„**ALEXEI KIRILOVICI VRONSKI**”:(*glas milogit-cântat*) - Vă rog, tovarășe președinte, să rețineți în sarcina mea pe post de circumstanță atenuantă aceea că, în cele din urmă – chiar dacă tardiv – am încetat a mai servi în opresiva instituție reprezentată de armata țaristă și că...

„**JUDELE**”:(*ochi mijiiți*) - Conjunctural, tovarășe, conjunctural!... – Nu din convingere ai părăsit instituția mai-sus menționată, ci doar pentru a te dedica în exclusivitate viciului datorat depravatei clase sociale din care faci parte!...

UN PARTICIPANT: (*sincer revoltat, zvâcnind din nou de pe banchetă*) - ...asta în timp ce clasa muncitoare, în uzine sau pe ogoare...

„**JUDELE**”:(*furios, rar și sacadat*) - **S t a i j o s!** Stai dracului jos!

„**ALEXEI ALEXANDROVICI KARENIN**”:(*îclinându-se discret și elegant atât în fața „judelui” cât și a „juraților”*) - Tovarășe președinte, tovarășii asesori populari, sper ca în această onorantă adunare să reușesc chiar și la distanță de câteva decenii să restabilesc dreapta-măsură în cadrul acțiunii al cărui protagonist nedorit am fost, convingându-vă că **eu**, în calitate de **victimă** a infidelității conjugale sunt și adevărata

victimă a romanului, pentru restabilirea dreptății și adevărului
pregătindu-mă a saluta în persoana dumneavoastră...*

„**JUDELE**”: (autoritar) - Tăcere!... Martorului nu i s-a dat
cuvântul!... Dumneata, tovarășe martor, ar trebui mai degrabă să ocupi
loc în boxa acuzaților!... În calitate de fost înalt funcționar al
canibalicului regim țarist, împilatorul de veacuri al poporului
muncitor!...

„**ALEXEI ALEXANDROVICI KARENIN**”: (smerit, lăsând privirea
în pământ) - Așa e... Întocmai cum ziceți dumneavoastră, tovarășe
președinte...

SALA: (unanimitate furioasă) - Huo!... Huideo!... Să fie executat
aici, de față cu noi, chezaș al neînțarcerii în veci a exploatorilor de
odinioară!...

ALT PARTICIPANT: (proțâpindu-se țăntoș în fața estradei) - Trăiască
tovarășul Stalin și prietenia sinceră cu Uniunea Republicilor Socialiste
Sovietice!

SALA: (exaltat) - Sta-lin!... Sta-lin!... Sta-lin!...

(*Ciucurii de cristal ai candelabrelor încep să vibreze. „Judele” încercă să
domolescă situația, așteptând ca vacarmul să înceteze spre a putea interveni*).

Scena 2

Același decor. Sala s-a potolit

„**JUDELE**”: - Tă-ce-re!... Asta-i a-nar-hi-e!... Nu cumva dușmanul
de clasă s-a strecurat printre noi cu scopul de a comite dezordini?...

(*Se reinstaurează cea mai desăvârșită liniște*).

„**JUDELE**”: (marțial) - Dacă o singură dată se mai repetă haosul de
adineaori, vă consemnez pe toți pe situația ședinței din această seară. Ce
e debandada asta?...

ALT PARTICIPANT: (spășit) - Nu am vrut, tovarășe președinte,
decât să ne exprimăm marea recunoștință pentru Uniunea Sovietică și
marele ei conducător, tovarășul Iosif Vissarionovici Sta...

„**JUDELE**”: (înțeleghător, face o declarație fatală) - Stai jos! Știm! Am
exprimat-o și o vom mai exprima! Dar forma nu trebuie să împiedice

*

Formulă de adresare respectuoasă consacrată în vocabularul administrației țariste.

desfășurarea chestiunii de fond!... (către „personaj”, autoritar) - Pentru conduita ta nu ai nici o scuză, Alexei Kirilovici Vronski! - Nu există nici o justificare pentru actul adulterian pe care l-ai favorizat, pentru comportamentul de ins descompus moral ce se dădea la o viață de desfătări în timp ce poporul muncitor, iobagul la sânge exploatat, trebuia să trudească din zori și până noaptea pentru ca dumneata și infama ta amantă să aveți o viață de huzur. Și nu puteți să vă plângeți că în anturaj nu ați avut și exemple pozitive; ca de pildă tovarășul – (indică unul din „personajele” până atunci cu desăvârșire tăcute) – (binevoitor) -Vă rog să vă declinați identitatea.

„KONSTANTIN DIMITRICI LEVIN”: (suav) - Konstantin Dimitrici Levin, tovarășe judecător – onorată instanță...

„JUDELE”: (avantajos) - Te rugăm, Konstantin Dimitrici, să ne descrii pe scurt viața și activitatea dumitale, în lumina narațiunii făcute de marele scriitor!

„KONSTANTIN DIMITRICI LEVIN”: (confesiv, onctuos) - Povestea mea, tovarășe judecător și onorată instanță, este povestea tipică a micului nobil proprietar rural ce-și ducea existența sa aparent tihnită pe domeniul de la țară. *Aparent tihnită*, tovarășe judecător (*ridică arătătorul*) și onorată instanță – căci aceasta era marcată de frământările sufletești provocate de nerămânerea în indiferență în a doua jumătate a secolului al nouăsprezecelea la ruminările de înnoire și reînnoire ce răzbăteau chiar și în imperiul țărilor, anunțând vremurile ce va să vie. – Viața grea a mușicului, traiul său zilnic, nedreptățile și umilințele la care era supus – reprezentau pentru mine tot atâtea motive de meditație și chiar un început de revoltă. Indignarea și dilemele se accentuau în lungile ore din nesfârșitele zile de vară când mă plimbam pe domenii, observând direct existența precară a mușicilor în condițiile muncii lor spornice și fără preget. – De ce – mă întrebam în acel moment plin de indignare – de ce trebuie ca acești oameni să ducă existența mizeră pe care o duc – de ce nu se face nimic pentru o mai justă repartitie a produselor solului și subsolului așa încât întunecatele zile de iarnă să nu-i mai macine în bordeiele lor sărăcicioase, secerându-i cu bolile provocate de malnutriție?... În acel moment imaginea unor transformări revoluționare îmi treceau aieva prin fața ochilor, cu împărțirea în loturi egale a latifundiilor și distribuirea lor către țărani, secondată de pedepsirea aspră a celor ce se făceau vinovați de acea stare de lucruri. -

Dar plăsmuirea de o clipă a chipului muștrător al lui Kitty care îmi refuzase cererea inițială în căsătorie mă făcea să mi se încleșteze o mână pe butelcuța cu votcă, iar cealaltă pe mânerul cravașei - stăpânindu-mă în ultimul moment să nu o aplic pe una din spinările încovoiate printre care treceam călare...

„EKATERINA ALEXANDROVNA ȘCERBAȚKAIA”: (*visătoare*) - Tovarășe judecător, onorată instanță – eu l-am iubit dintotdeauna pe Konstantin Dimitrici Levin... Refuzul inițial de cerere în căsătorie a fost doar așa, ca să-l pun pe jar...

„KONSTANTIN DIMITRICI LEVIN”: (*măreț*) - Important a fost finalul, Ekaterina Alexandrovna Șcerbațkaia!... Măritându-te cu mine, mi-ai oprit peregrinările nesfârșite și de un romantism amar printre spinările aplecate ale iobagilor (*o îmbrățișează, în aplauzele frenetice ale sălii de unde se aud și nasuri vidanjate în batiste*) - tu m-ai transformat dintr-un liber-cugetător într-un om care luând-o pe calea cea dreaptă, a început să creadă în Dumnezeu...

(Sala amuți brusc. Privirea zâmbitoare a „judelui” se transformă instantaneu într-o holbare cu ochii cât cepele. Și „jurații” pricepură că ceva nu este în regulă, fiind deci cazul a-și relua minele mortuare de mai dinainte)

„JUDELE”: (*glas de soprană*) - Cum îndrăznești, banditule, să fii atât de nerușinat dezvăluindu-ți cu nonșalanță apucăturile decadente de admirare a celui ce a vândut opiumul către popor?!... 25 de...

(Se controlează din nou la timp, ca să nu pronunțe și „ani”. Sala se reînflamează. Ornamentațiile de cristal ale candelabrelor încep iar să zăngăne)

SALA: - Huuuoo! La muncă! La muncă cu ei, așa, ca noi! Și atunci să vedem dacă or să mai viseze altcândva decât noaptea! Și chiar și atunci, doar despre împlinirea planului cincinal în patru ani și jumătate!... (*o parte a sălii*) - Sta-lin! Sta-lin...(*cealaltă parte*) - Huuuoo! Huideo!...

(Pe intrările laterale ale sălii tocmai își fac apariția precipitat câțiva inși a căror costumație și mutre nu lăsă nici un dubiu despre profesia ce o au. Pentru moment se luptă cu masa de oameni aproape compactă ce blocase intervalul. Cuplul de happy-end „Kitty-Levin” al romanului necitit de masele populare existente în acea seară în sală arunca priviri hăituite spre ușile din lateralele scenei care se dovedesc a fi deschise. Într-o clipită dispar, ieșind precipitat, fiecare pe altă ușă. În contrast, perechea adulteriană rămâne împreună, ba chiar făcu un pas în față).

„ANNA ARKADIEVNA KARENINA”: - Noi întotdeauna am fost uniți, la bine și la rău, chiar dacă legătura noastră nu a fost nicicând oficializată!... – Alexei Kirilovici Vronski!... (*deschide larg brațele*)

(*„Contele” nu așteaptă a doua invitație. Își cuprinde în brațe amanta, în plus față de scenariu înfigându-și degetele în fesele-i bombate. Cu o strâmbătură de nas, aceasta aruncă o privire sălii înnebunite de furie. Mulțime de pantofi pe post de proiectile prinseră a bombardarea scena, ozonându-i atmosfera. O singură ogivă atinse o țintă în persoana autoproclamatei victime a romanului, anume încornoratul Alexei Alexandrovici Karenin care, stând țepăn și demn într-un colț, nu reacționează nici când jobenul din dotare îi sare viguros de pe tigovă.*)

„ALEXEI KIRILOVICI VRONSKI”: (*printre dinți*) - Ascultă, fă – decât să-mi faci și în seara asta figura și să nu-mi vii la rendes-vous, mai bine îți pui gâtul pe șină ca Karenina cu pricina!... - Unde mă-ta ai fost aseară de mi-ai tras chiulu’ – vrei să nimeresti din biblioteca întreprinderii direct în schimbul trei din seara asta?...

„ANNA ARKADIEVNA KARENINA”: (*pisicos*) - Iartă-mă, motănel, lu’ fraierică i s-a stricat camionul și n-a putut să iasă din garaj să plece în cursă azi-noapte!...

(*Inșii cu priviri profesionale tocmai reușiseră să răzbească prin îmbulzeala de pe interval, în acel moment urcându-se pe estradă. Luându-l de ceafă, îl ridicară pe „jude” de la masă ca pe un pisoi proaspăt născut destinat a deveni „marinar”.*)

INȘII: - Tovarășul Stalin este formă – ai?! Și-ți împiedică ție fondu’ – tu-ți fondul mă-tii de uneltitor antipopular!...

„JUDELE”: (*cu glas de ventriloc*) - Tovarășe, tovarăși – la mijloc e o neînțelegere!... Dușmanul de clasă strecurat printre noi a profitat de confuzia provocată și...

INȘII: (*șuierat*) - Gura, banditul!... 25 de ani te-așteaptă!...

(*Ajutat de proaspeții interlocutori – „judele” arse etapa cu coborârea scărilor aflate în dotarea estradei, ajungând instantaneu prin cădere-liberă pe podeaua sălii*)

FRAIERICĂ: (*Împleticit, anacreontic. E beat turtă, la un pas să-l lase balamalelele, aruncă priviri bovine în jur, nepricepând nimic din ce se întâmplă în jurul lui*) - Ce faci, fă, acilea?...

„ANNA ARKADIEVNA KARENINA”: (*Sincer entuziasmată*) - PISOIAȘ! Ce bucurie!... Iar s-a stricat camionul?... Deci și în seara asta o să te am acasă!...

(*Intr-un avânt de entuziasm pe care orice observator de bună-credință ar fi garantat că este sută la sută spontan, sare la rândul-i de la înălțimea podiumului, împiedicându-se de trupul chircit al „judelui” căruia îi aplică involuntar și un picior, acesta tocmai aflându-se în acel moment într-o pauză de șuturi.*)

„JUDELE”: (*înnăbușit, înfoiat ca un arici*) - Cer convocarea Consiliului Oamenilor Muncii pentru lămurirea situației mele!... Nu aveți nici un drept să faceți ceea ce faceți!...

INȘII: (*ironic-împăciuitor, începând să-l transporte de-a dura pe dușumea*) - Las' că îți dăm noi Consiliu'!...

FRAIERICĂ: (*pulbere, dar consecvent, pe fondul de liniște perfectă al sălii*) - Da' cu ăla ce e?...

„ANNA ARKADIEVNA KARENINA”: (*cu lalism*) - A, cu ăla?!... Nimic... E numa' așa!... Ca să râdem... să râdem de ce e scris în cărțile din biblioteca unde lucrez – că acolo sunt de două săptămâni – îți amintești, pisoiaș?...

FRAIERICĂ: (*alb*) - Mde...

(*Cuplul iese, cu Fraierică mai mult târât*).

Teatru scurt

TOTU' PENTRU PATRIE

PERSONAJELE:

- F Nea Tăsică
- F Tovarășul Precuț
- F Dactilografa
- F Ofițerul Sbirliú
- F Casiera

Actul I

Scena 1

Anii '80. Un interior de sufragerie dintr-un apartament de bloc, cu mobilierul standard. Doi tipi spre vârsta a treia stau la masă și fumează preocupați.

NEA TĂSICĂ: (*dubitativ-flatat*) - Și zi-i, chiar așa a spus tovarășul Sbirliu? (*în urechi îi rezonează și acum superlativul „ Fin spirit de observație, profil ce emană seriozitate, intransigență, consecvență, loialitate...”*)

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (*teatral-revoltat, înecându-se cu fumul de țigară*) - Ți-am vorbit eu vreodată despre cai verzi pe pereți, nea Tăsică? (*apoi după câteva secunde, mobilizator*) - Hai, bre – ce mi te codești aici de trei zile? Că uite - e a treia zi când vin la dumneata să duc *muncă de lămurire!* Ce dracu' – e chiar așa de greu să semnezi *cererea de colaborare* și apoi să iei și dumneata ca omu', acolo – câteva sute de lei în plus pe lună? Ce, e de acolo!? Că de n-ai fi fost mata, ar fi fost altu'...

NEA TĂSICĂ: (*reflexiv*) - Așa?...

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (*categoric*) - Păi sigur! Da' ce crezi, dacă m-aș fi dus la nea Pasvante de la parter să colaboreze dânsul să dau informații despre dumneata – crezi că s-ar fi izmenit atât? Zău, mă, nea Tăsică (*mină dezgustată*) – ești copil!

NEA TĂSICĂ: (*alb*) - Așa...

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (*concesiv*) - Păi da, totul nu e decât *de formă* – așa a spus și tovarășul Sbirliu. Trebuie și blocul nostru să figureze pe schemă la rubrica **Informatori Organe**, și cum eu sunt mai vechi în *colaborare*, m-a rugat să mai caut pe încă cineva, că e musai să existe doi pe scară, să fim și noi în rândul celorlalți. Eu te-am ales pe dumneata. Dânsul ți-a controlat dosaru' și a spus că e o mică problemuță, că tatăl dumitale a avut pe vremuri tiribombă la Moși – dar îți radiază

dânsul pata neagră din fișă, că te-a văzut în trecut și și-a dat seama că ești om serios și de încredere.

(*Celălalt cugetă adânc*)

Scena 2

Același cadru.

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (*volubil, îi dă o palma camaraderească pe spate*) - Hai, mă nea Tăsică, ce dracu' – nu auziși?– *De formă* numai! Și după ce semnezi, poimîine mergem la tovarășul Sbirliú semnezi și *contractul de colaborare* și știi dumneata, câteva vorbe bune despre Organele noastre – *de formă*, acolo – și cu asta basta! Nu înțelegi, de dragu' schemei – ca să fac un *spirit de glumă*!

(*Râde hârâit, în timp ce celălalt semnează*)

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (*entuziasmat*) - Așa, măi nea Tăsică, că și tov Sbirliú se mira : - „ *Măi tovarășele – nu mai mi-aduci o dată cererea aia de colaborare semnată?*” - E, uite că acum i-o aduc. Mergem împreună. Poimîine. Vin să te iau pe la zece.

(*Se scoală de pe scaun hotărât*)

NEA TĂSICĂ: (*O ultimă temere*) - Și cu serviciul cum fac?

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (*cu semnul „Noi, și după aia Potopul”*) - Lasă, domnule – nu mai contează o zi lipsă la un om cu *valoarea și pregătirea dumitale!* Îi spune „ *învoire în interes de supraserviciu*”. Că doar acum ești și dumneata în rându' lumii! – Ce, dacă la noapte se declară război și te cheamă la regiment – te reține serviciu'?! Așa! Acum te las. – Pe poimîine, nu uita – la zece!

Actul II

Scena 1

O anticameră. Mai multe scaune de-a lungul zidurilor. Țăcănitul rapid al unei mașini de scris unde secretara privește pe de asupra ochelarilor metalici textul ce-l are de dactilografiat. Lucrează cu o viteză remarcabilă, în răstimpuri țuguindu-și buzele. Din când în când, indivizi încruntați intră în biroul ofițerului, cu pași înecați în covorul roșiat, mișos și fonoabsorbant. Ies de acolo cu mutre și mai crunte.

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (*euforic-miștocar*) - Pentru patrie, nea Tăsică, nu uita – pentru patrie o faci! Partidu' o cere!
(*Soneria de pe masa dactilografei țârâi prelung. Abandonând instantaneu claviatura mașinii de scris, femeia se ridică precum un automat.*)

DACTILOGRAFA: (*impersonal*) - Tovarășul Precuț este rugat să intre. (*degetele i se lipeasc iar de claviatura mașinii de scris*)

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (*protector, șoptind precipitat*) - Mă duc, nea Tăsică, stai aici – n-o să țină mult...

(*Celălalt începu a-și face rezerve mintale: nu o dată jucase cu nea Pasvante interminabile partide de table bând un număr nedeterminat de beri, nu o dată fuseseră la iarbă verde sau la pescuit împreună, la mici la bomba din colțul blocului - atunci când existau - iar acum, așa, dintr-o dată să-l...*)

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (*afabil, tocmai ieșit din purgatoriu*) - Gata, nea Tăsică! Intră! Nu uita, dom' le, o mică formalitate, o semnătură, câteva întrebări – și basta! Curaj! Pentru patrie, dom' le, pentru patrie!

(*Celălalt începe să-și târșească espadrilele în drumul spre necunoscut, parcă încercând să-și amâne cât mai mult intrarea în incintă, ca și cum ar fi avut de intrat într-o vespasiană cu dampf puturos*)

NEA TĂSICĂ: (*sfârșit, cu mina condamnatului care se duce în fața plutonului de execuție*) - Dacă e pentru patrie...

Scena 2

Un interior spațios, cu un birou impozant și altul mai mic. Trei telefoane de ebonită și unul de plastic pe masa ocupată de un om de o vârstă matură, care-l privește cu un zâmbet imperceptibil, între benevolență și protocol.

OFITERUL SBIRLIÚ: (*amabil*) - Pofțiți, tovarășe, luați loc. - Numele și **pronumele**.

(*Un timp, transcrie într-un formular cu o caligrafie și ortografie patent-propriu datele dictate de celălalt. Apoi, pe ton egal, cât se poate de pragmatic*)

OFITERUL SBIRLIÚ: - Deci, ca să intrăm în fondul problemei – trebuie să luați la cunoștință despre controlul de rutină efectuat de lucrători ai Ministerului, precum și de cele constatate de

aceștia la fața locului. Acesta este **procesul verbal de constatare** – (*îi flutură în față o coală dactilografiată*) - Desigur că sunteți de acord cu cele constatate și de aceea vă rog să semnați.

(Celălalt se supune docil)

OFIȚERUL SBIRLIÚ: - Cu privire la cererea dumneavoastră de colaborare trebuie să știți că a fost aprobată, atrăgând între părți următorul **contract de colaborare**.

(Celălalt semnează)

OFIȚERUL SBIRLIÚ: (*didactic*) - Conform **Regulamentului Interior** al Instituției, datoria colaboratorului cât și a ofițerului de legătură este de a nu dezvălui conținutul discuțiilor purtate. Încălcarea confidențialității acestora de către colaborator se sancționează cu închisoare de la șase la doisprezece ani – conform articolului și paragrafului din **Codul Penal** ce pedepsește atentatul comis împotriva **secretului de stat**. Instituția noastră își ia angajamentul de protejare a anonimatului colaboratorului, nedivulgarea identității acestuia ori a altor date personale ce ar putea duce la deconspirarea sa.

(Întrevederea a luat sfârșit. Ofițerul se ridică)

NEA TĂSICĂ: (*vădit nedumerit*) - Dar...

OFIȚERUL SBIRLIÚ: (*afabilitate de protocol*) -Tovarășe, vă felicit și vă urez succes în activitatea informațională ce va sprijini *organele* noastre în munca de depistare preventivă a infracțiunilor ce pot afecta armonia societății noastre socialiste.

(Proaspăt-căftănitul iese buimac pe ușă)

Scena 3

Înapoi în anticameră.

TOVARĂȘUL PRECUȚ: (precipitat) – Ei?...

NEA TĂSICĂ: (*cu mină descompusă, de parcă i s-ar fi scos măseaua de minte*) - ....

DACTILOGRAFA: (*dirigintă*) - Tovarășe Precuț, vă roagă *tovarășu'* să mai intrați numai pentru două clipe.

(Amicul intră și iese extrem de repede)

TOVARĂȘUL PRECUT: (*tandru, complice, euforic*) - Gata, mergem!... Uite aici chitanța dumitale: avem câte o mie de luat.

Scena 4

Pe un palier, în fața unui ghișeu. Casiera numără neverosimil de repede douăzeci de bancnote sinilii a câte o sută, le dă sub formă de două teancuri și închide cu un pocnet sec ușița casieriei.

TOVARĂȘUL PRECUT: - Ai văzut mă nea Tăsică, ce ușor a fost? Ce repede se câștigă un ban *cinstit* când faci totul *pentru patrie*? – Nu a fost decât o chestie de plan: doi pe scară ca să fie cel puțin două semnături la o adică – și măcar un *infractor*. E clar acum că nea Pasvante n-a fost cuminte : valută, femei care intră la dânsul ca la policlinică... dacă nu-i adevărat, Organele îi clasează dosaru'. N-a știut, n-a văzut – nimeni n-a zis nimic. Dacă e – treaba lui. Așa se trăiește în ziua de azi! Că parcă mata ai și o fată de băgat la facultate, nu? Trebuie să te *descurci!*

(*Își pune portofelul repliat la spate cu AMBELE teancuri de bani nu înainte să numere încă o dată negustorește cele douăzeci de bancnote sinilii. O ia cu hotărâre înainte*)

Teatru scurt

Piesă într-un singur act

~

LA CRUCE

PERSONAJELE:

- V Domnu' contabilè
- V Simbriaşii
- V Ioachimiţiu
- V Gheorghe Vasile
- V Altu'
- V Teofil
- V Patronul cârciumii
- V Defunctul
- V Cortegiul funerar
- V Bocitoarea
- V Tipul hirsut
- V Frosina
- V Simbriaşul

Actul I

Scena 1

1896, zi de vară. Țintirimul Ghencea. Din alea principală se vede pe fundal o capelă mortuară aproape finalizată, fiind încă de lucru la montarea acoperișului și fixarea crucii. Pe o laterală a aleii, niște lucrători formează o coloană aproximativă. Pe poartă intră o trăsură din care coboară un domn cu alură macedonskiană, secondat de un tânăr spîlcuit, înalt, slab, cu trăsăturile feței osoase și grave. Tânărul desface o masă portativă de scris pregătind cu gesturi aferate catastiful și cele necesare scrisului. Domnul își pune mânecuțele.

DOMNU' CONTABILÈ:

- Aci, Ioachimițiule! (*către simbriași, rățoit*) - Ce v-ați strâns mă, acilea, ca în jurul cazanului cazon, înainte să ajung eu? Dacă vă iau amendă câte 60 de bani, ce-oți zice mai apăi?!...

SIMBRIAȘII: (*milogit, murmurat*) - Iertați-ne și nu ne oropsiți, domnu' contabilé, că n-o să se mai repete!...

DOMNU' CONTABILÈ: (*critic-concesiv*) - Păi v-om ierta, de! Până la urmă sunteți ai noștri!... D-aia n-are ursu coadă, că l-a păcălit vulpea – iar simbriașul valah parale în timp de criză, de harnic ce el!... - Aide, treceți pe un rând în fața mea, să isprăvim mai degrabă!

(*Un timp privește în scriptă pe de asupra ochelarilor de sârmă. Era foarte mulțumit dr ce vedea, însă asitentul nu trebuia să știe ca să nu-și ia nasul la purtare. Deci:*)

DOMNU' CONTABILÈ: - Băi, Ioachimițiule, de câte ori te-am rugat să nu mai treci *totalele* cu cerneală roșie?! Asta e contabilitate, mă, nu *poiezii* scrise pe hârtie roz-bombo'-parfumat pentru ibovnică!...

(*Figura celui interpelat se făcuse mai demnă. Privirile devenite ușor tăioase erau aruncate acum mai în față, prin ușoara lăsare a capului pe spate. Buzele se subțiaseră strângându-se, tremurând imperceptibil.*)

IOACHIMIȚIU: (*ceremonios*) - Am vrutără, domnu' contabilé, să facem o drastică subliniere pentru privirile domniei-voastre poate câteodată obosite de prea multă muncă. De altfel, noi...

(*Domnu' contabile nu mai așteaptă sfârșitul explicației*)

DOMNU' CONTABILÈ: - Gheorghe Vasile!

GHEORGHE VASILE: - 'zent!

DOMNU' CONTABILÈ: - Apropie-te!

GHEORGHE VASILE: - 'înțeles!

DOMNU' CONTABILÈ: (*entuziasmat*) - E, ai văzut că se poate?!

Luna asta îți iei toți banii! Dacă n-ai o zi lipsă?... Cine face ca tine, ca tine are să pățească; 2 lei pe zi x 26 de zile – 52 de franci. Na, ține! Ș-acu', semnează!

GHEORGHE VASILE: - Da' nu știi a scrie...

DOMNU' CONTABILÈ: - Atunci pune deș' tu! (*îi arată călimara*) –
Altu'!...

(*Omul se apropie.*)

ALTU': - Să trăiți *domnu' contabilé!*

DOMNU' CONTABILÈ: (*aparent interesat*) - Ce mai faci, dom' le?...

ALTU': (*bonom*) - Bine, să trăiți!

DOMNU' CONTABILÈ: - Ce-ți mai face Marițica? A născut?

ALTU': (*cu mina proaspătului tătic*) - Da, să trăiți!

DOMNU' CONTABILÈ: - Ce?...

ALTU': - O vițică, mânca-o-ar tata s-o mănânce – să trăiți! Am și botezat-o: Joiana!...

DOMNU' CONTABILÈ: (*părtaș la bucurie*) - E brava, brava!...
(*schimbă tonul*) -Vezi că luna asta ai lipsit două zile: 48 de franci cu muștrare!...

ALTU': - Am lipsit că a născut Marițica...

DOMNU' CONTABILÈ: - Da' ce, nu putea să nască singură?...
Aidi, du-te!...

(*Se instalează monotonia. Domnul contabilé avea nevoie de puțin divertisment.*

Privirea îi cade pe crucea rezemată de unul din zidurile capelei)

DOMNU' CONTABILÈ: (*către lucrători*) - Mă, da' voi n-ați mai pusă o dată crucea asta?... Că dacă eram eu aici – uite-așa o aburcam pân' acum în vârf! (*își pocnește sonor degetele*)

(*Oamenii îl privesc tăcuți și contrariați*)

IOACHIMITIU: (*generos, în ajutorul celor mulți și necăjiți*) - Nu e chiar așa de simplu, *domnu' contabilé!*... La ei e puțin mai complicat, nu

ca la domniile-noastre unde repede putem să scriem cât *face* doi cu doi. Structura de rezistență la care lucrează ei e nevoie să...

DOMNU' CONTABILÈ: (*zâmbet mefistofelic, se întoarce lent către vorbitor*) - Mă, Ioachimițiule, știam că pe lângă operații cu țifre tu te pricepi doar la *poiezii* – da' văd că le ai și cu clăditul! Dacă te pricepi tu la atâtea, mă întreb cum de n-ai făcut și armata, ca să ne zici câte ceva și de cătănie – ha?

(*Dublu afront. Tânărul își mușcă buza. Glas tremurat*)

IOACHIMIȚIU: - Pentru că, *domnu' contabilé*, până acum n-am căzutără niciodată la *sorti* în această privință. Altminteri, să fiți sigur, că tânărul aicea de față n-ar ezita a-și face datoria sub faldurile drapelului Măriei-Sale!

(*Privirea celuiilat se transformă din mefistofelică în indiferentă. Cască.*)

DOMNU' CONTABILÈ: - Știi ce, mă Ioachimițiule – mie mi s-a făcut foame... Câte ceasuri să fie?... - la du-te mătăluță colea peste drum la crâșma Ghencii de cere un *menu complet* ... Aidi, du-te și să vii degrab'! (*către simbriași*) – Să vie altu'!

(*Omul vine*)

DOMNU' CONTABILÈ: (*consternat*) -Tiii, domnule!... Ce făcuși?... Numa' nouă zile pe luna asta!?!...

TEOFIL: (*Spășit, nas în pământ*)

DOMNU' CONTABILÈ: (*curios*) - Cum de-ai reușit?...

(*Începe să scrie preocupat ceva în rubrica Reclamațiuni.*)

TEOFIL: (*cooperant, persoana al-a plural*) - Să vedeți, *domnu' contabilé*, luna aiasta am fostără cam bolnavi...

DOMNU' CONTABILÈ: (*sarcastic*) - Numa' azi nu s-a nimerit să nu fi bolnav, în ziua de simbrie – ha?!... (*evantai de salivă*) - Încă o lună să mai faci una ca asta, Teofile – și spui la *Consoțiu* să te puie pe liber. Păi treabă e asta, măi Teofile?! – Na, ține acilea optesprezece franci și zi-i *merçi!* Că cred că nici d-ăștia n-ai făcutără pe luna asta!...

TEOFIL: (*monument de tristețe, murmurat, comută pe singular*) - Îmmm, *domnu' contabilé*, da' cu banii aiștia n-o să am nici d-o litră de vin... și uite, și acum sunt cam bolnăvior – mă cam doare o măsea...(mână la falcă, mină chinuită)

Același cadru.

Scena 2

(Pe sub bolta de intrare a țintirimului intră la un moment dat și meniul complet comandat. Era împins pe un cărucior ca de spital personal de patronul cârciumii, ce pășea plin de importanță, cu vârfurile ciubotelor ca de clown mult pe laterală, iar mustățile pe furculiță.)

PATRONUL CÂRCIUMII: *(afectat)* - Pofțiți, domnu' contabilé, meniul-ul complet ce avem onoarea să-l aducem personal pentru domnia-voastră: borș de perișoare ca fel unu iar ca fel doi, specialitatea casei – iahnie de fasole cu cârnat. – Vă dorim poftă bună și sperăm ca și pe viitor să aveți bunătatea a apela tot la noi!

(Pleacă la fel de important cum sosise. Dispare dincolo de ieșire cu tot cu căruțul atoturuitor. Asistentul ocupă plin de dignitate cu mâinile împreunate în față loc dinapoia stăpânului. Dintr-o laterală apare un cortegiu funerar.)

BOCITOAREA: - Auzi, mamă ce să facă el!... Să se omoare fiindcă l-a părăsit Frosinaaa!...vivandiera naibii, să nu se bucure de ăla cu care își face felu' acum, s-o trăsnească Ăl-de-Sus și Maica Precista, să...

(Preotul răspopit agită grav și lent din cădelniță, cântând din mers și pe nas Stâlpii ce îi știe pe de rost. La un moment dat procesiunea se oprește. Un miros înțepător de tămâie părea să se fi răspândit în tot cimitirul.)

DOMNU' CONTABILÈ: *(cu gura plină)* - Hm... auzi, domnule, din ce să se omoare: din amor!...

(Trece la felul doi)

DOMNU' CONTABILÈ: *(către asistent)* - la zi-i, bă Ioachimițiule, poietul ăla al vostru național nu și-a luat zilili acu' vreo opt ani din aceleași pricini?

IOACHIMIȚIU: *(glas tremurat)* - Domnu' contabilé, nu să cade a vorbi astfel de marele poete al neamului care odihnește în somnu-i prematur, la nici zece verste de noi, în țintirimul Șerban-Vodă. - Adevărat că a fost îndrăgostit nepotrivit de o femeie măritată și poetesă la rândul-i care a murit în același an cu el, dar...

DOMNU' CONTABILÈ: *(privindu-l critic)* - De ce nu te lași tu de meseria cu țifre, mă Ioachimițiule, ca să îi iei locu'? Că văz că le ai cu stihurile; ți-a răspunsără ăia la care le-ai trimis?

(Buze strânse până la subțiere extremă, privire demnă înainte)

DOMNU' CONTABILÈ: *(triumfător)* - E, ai văzut?... Totu' până aci: puțini vrea, Ioachimițiule, să moară săraci, dând în zadar banii pe hârtie decât să-și trateze mai bine la Italia ofica!

(Isprăvește dejunul. În farfurie a rămas un sfert de cârnat și o lingură de iahnie, iar în căniță câteva linguri de borș și o perișoară stâlcită. Toarnă restul de ciorbă în farfurie, frânge dumaticatul de pâine neconsumat și-l zvârle peste tot acel terci)

DOMNU' CONTABILÈ: *(generos-prevenitor)* - Ție nu ți-e foame, măi Ioachimițiule? Na! *(îi întinde farfuria)*

IOACHIMIȚIU: *(demnitate crispată, început de sediție)* - Mersim, domnu' contabilé, dar noi am statără la masă înainte să plecăm spre slujbă, ca să nu împietăm asupra mersului lucrului... *(aluziv)*

(Din spate se apropie un tip hirsut cu priviri sălbatic)

TIPUL HIRSUT: - Domnule... fie-ți milă... nu am mâncat de trei zile... fă-ți pomană și cu mine...

DOMNU' CONTABILÈ: *(triumfător)* - Na, că s-a găsit client!... Dacă n-ai vrut tu, uite că s-a găsit altu'!...

(Dinspre cortegiul funerar se aud primii bulgări de pământ aruncați cu lopețile pe racla lăsată în criptă. O femeie despletită, nurlie încă tânără desculță și cu rochia pe jumătate descheiată străbate aleea, apropiindu-se de cortegiu, după ce intrase ca o vijelie pe poartă)

FROSINA: *(disperarea în persoană, cam vraște)* - Nuu... nuuu... nu-l îngropați... că eu îl iubesc... cum a putut să facă una ca asta?...

GLAS UNANIM DE REVOLTĂ: - Pleacă d-acilea, cățea! Nu ți-i destul că l-ai băgat de așa june în țărână? Căzătură!...

FROSINA: Nuu... nuuu... aoleu... nu-l îngropați... lăsați-mă să-l mai văz o dată...

Scena 3

DOMNU' CONTABILÈ: *(stenehorisit, plescăie din limbă)*
- Mda...(către ultimul simbriaș care mai aștepta) – Tu ce stai acolo? Apropie-te, nene!

(Caută câteva momente cu penița plină de cerneală, lăsând o dâră albăstruie pe coală)

DOMNU' CONTABILÈ: *(admirativ)* - Bravo, nene! Da' ce-ai făcut – ai lucrat și duminice?...

SIMBRIAȘUL: - Da, *domnu' contabilé*, eu am fost tot timpul acilea, am avut de lucru și noaptea cu fiarele ce țin sus cupola...

DOMNU' CONTABILÈ: (*șugubăț*) - Mde... așa o fi... dacă zici 'mneata... că prea o zici cu foc... brava! – Na, 60 de franci în cap!... Semnează...

(Asistentul începuse deja să strângă, plinind la loc scaunul și masa pe care le ia la subsuoară după ce introduce registrul și ustensilele de scris într-un sac generos, în timp ce stăpânul său termină de scos mânecutele. După care merg în grabă spre trăsura ce îi aștepta în fața porții, pe capra căreia vizitiul se scoală brusc din moțâială își mână viguros bidiviii. Niciunul nu arncă vreo privire femeii răvășite care la rândul-i ieșise în acel moment ca o furtună pe poarta țintirimului)

Teatru scurt

VĂDUVA NEAGRĂ

PERSONAJELE:

F Manoli Ștremleag
F Tilică
F Șoferul de pe cifă
F Tiți
F Polițistul
F Doi mascați
F Un lucrător
F Șefu'
F Lucrătorii

Actul I

Scena 1

Interiorul unei camere dintr-un apartament aflat într-un cvartal de locuințe în construcție. Pe un panou de cofraj așezat pe trei picioare de B. C. A., niște lucrători înfulecă zoriți mici de pe niște cartoane, luând în răstimpuri dintr-o grămadă de catofi projiți aflați într-o caserolă. Din timp în timp beau câte o dușcă de bere din aceeași sticlă de plastic. Pe un panou de cofraj așezat pe cant stă șeful lor de echipă, om în pragul pensionării. Se oprește puțin din narațiune, spre a trage prelung din țigară. Apoi:

MANOLI ȘTREMLEAG: - Țară neserioasă domnule, ce să mai... Asta se vede și din versurile baladei **naționale a poporului**; păi – judecați și voi: *Var și cărămidă / Că-i pustie multă / Că-i lucrare lungă...* Păi bine, domnule – dar liantul și nisipul unde sunt ?... Cum se poate, domnule, să faci mortar numai din **var** – fără fără să adaogi nisip și ciment?... De aia *Ziua ce lucra / Noaptea se surpa*. – Pentru așa scăpare s-o zidească pe biata femeie în perete, după ce că proasta se scula cu noaptea în cap să-i aducă de mâncare înfruntând ploaia și vânturile?... Nu se face, tată, nu se face – că după ce că era nevasta lui, Ana pe de asupra mai era și gravidă!...

(Scutură critic din cap, zdrobind mucul de țigară sub bocanc. Expiră prelung fumul.)

MANOLI ȘTREMLEAG: - Măi băieți, vă spui eu, nicăieri nu e mai bine ca acasă! Păi unde să te duci – la spaniolii și inglezii ăia să faci temenele la căpșuni ș-apoi să dai în alte alea de să nu mai fii om toată viața? Spuneți și voi, lăsați-o-n-colo!...

(Schimbare de front.)

MANOLI ȘTREMLEAG: - Mama lor, parcă mie nu mi-au tras-o în 1993 când am vândut casa și am pus totul la *Caritas*? Uite, pâna și nevasta m-a lăsat, de stau pe unde apuc, dânsa la fel. Împreună, uniți, cum șade bine unor oameni care în curând vor împlini 35 de ani de căsnicie.

(Lucrătorii își văd mai departe de treaba lor, fără să dea vreun semn că ascultă.)

MANOLI ȘTREMLEAG: - Așa, tată, așa – luați cu pâine... da' ce, nu mai e pâine?... Tilică, ia de aici cinșpe' mii și du-te de cumpără pâine pentru băieți.

TILICĂ: (*obedient-surâzător*) - Mă duc nea Manoli, cum să nu mă duc, da' zi-i drept – ești mulțumit pe ziua de azi de mine? Am făcut treabă cu folos?

MANOLI ȘTREMLEAG: (*culmi de satisfacție*) - Sunt, tată, sunt – că ai făcut treabă bună și cu folos: ai măturat bine nivelul unu, că și asta e important – gândește-te că unul dintre noi s-ar fi împiedicat de vreun etrier sau bară-călăreț ascunsă în vreun morman de moloz și ar fi căzut peste balustradă – am fi rămas cu un constructor mai puțin și lucrarea nu s-ar mai fi predat la timp – ei ?

(Băiatul pleacă vădit satisfăcut, cu pieptul bombat. Îi lipsește Arcul de Triumf pe sub care să defileze. Nea Manoli continuă să fie prevenitor cu convivii, urmând sfaturile lu' șefu' de mai deunăzi, care constatase cum în ultima vreme bizonul carpatic se șmecherise și, după ce că a votat împotriva Partidului în noiembrie 1996, acum votează și cu piciorul mai abitir decât pe vremea lu' Ceașcă, lăsând țara în imposibilitatea de a edifica mărețele obiective necesare aderării la U. E.)

Scena 2

Același decor.

(În sfârșit, băiatul se întoarce cu frazelele, după destul de mult timp.)

TILICĂ: - M-am dus la primul butic de la colț. Acolo pâinea era pe sfârșite. Un nene îl certa pe vânzător că de ce nu aduce mai multă. - „' ți-ai dracu să fiți, bine făcea Ceaușescu că vă chema și pe întâi mai la muncă, că prea multă democrație e acum”. Vânzătorul mi-a șoptit să mă duc vizavi, da' repede, că poate mai găsesc acolo. Mai erau cincii – eu am luat trei. Când am ieșit, nenea ăla era acum pe trotuar. - „ Da' de unde ai luat?! Mai aveau!? Al dracu' să fi, că pe vremea lu' Ceaușescu te chelfănea lumea dacă o luai altuia înainte!” – Și mi-a dat un picior în dos. Eu l-am flegmat. Lumea s-a oprit să-mi spună că nu-i frumos ce-am făcut, că mi-ar putea fi tată. Io le-am zis că de mi-ar fi fost cum ziceau dânșii – l-aș fi spânzurat de mult. D-aia am întârziat atât...

(Cu gest ferm pune pâinile pe masă. Lucrătorii stau acum la rând în fața unei găleți cu apă în care pe rând își degresează degetele. Ștremleag se apropie rapid de fereastră. Pe trotuar se auzeau pași repezi de toc înalt și subțire.)

MANOLI ȘTREMLEAG: (*plescăind pofticios din limbă*) - Bună! Bu-nă, dom' le, ce mai... Și eu care sunt divorțat n-aș avea unde să o duc, că stau în aceeași casă cu nevastă-mea...

TILICĂ: (*într-o doară, mușcând cu poftă dintr-un colț de pâine*) - Da' fete de măritat nu sunt în firmă?...

MANOLI ȘTREMLEAG: - E, cum de nu... N-ai văzut-o pe Tiți casiera?... Fru-moa-să, dom'le, ce mai... are și țâțe, și față, și voce plăcută... femeie întreagă, ce s-o mai dăm la întors. Măsura mea, ce mai, sunt divorțat – aș duce-o acasă dacă nu aș sta cu nevastă-mea. O vreme a regulat-o chiar șefu', da' după aia i-a trecut, că într-un timp o lăsase chiar borțoasă, că era să afle și nevastă-sa. P-ormă s-a făcut fată cuminte, de se rușina și dacă îi arătai degetu', dar-mi-te... - Apoi s-a angajat la noi un pământău, unu' venit cu ziaru' – înalt, osos, cu dioptrii cât fundul de sifon, slab ca un țâr de țigăre și să strănuți lângă el. A pus Tiți a noastră ochii pe dânsul din prima, iar el s-a uitat la ea ca trăznit, de parcă ar fi văzut lupu'... Apoi și-a băgat nasu' în calculator de au crezut toți că nu și-l mai scoate de acolo... Tiți s-a prins că tipul e lulea așa că a treia zi s-a dat măritată în fața lui pe hol la o țigară - cu cine crezi dom' le? – chiar cu fra-su vitreg, care venea din când în când s-o ia cu mașina de la servici...

(Se îneacă de răs din pricina sputei pe care o expetorează prin hăul din față datorat dinților lipsă. În răstimpuri își șterge nasul cu hârtie igienică. Se liniștește.)

MANOLI ȘTREMLEAG: - Acu' prostu' chiar că nu mai avea cum să *pună botu'*! La-nceput Tiți s-a distrat de numa'-numa', da p-ormă a cuprins-o îngrijorarea, iar la sfârșit furia. Nu putea s-o dea la-ntors, să-i zică că ăla de fapt e fra-su și nu bărba-su , așa că a luat-o treptat, degradându-l la rangul de *concubin* – într-o discuție tot cu o colegă la care era și el de față - tot la o pauză de țigară. Degeaba! Ochelaristul tot *recalcitrant* a rămas. Asta a scos-o pe Tiți din sărite, făcând-o să-l bage pe *șeavă* la șef, în timp ce ăsta rămăsese pe față plin de **fițe** și **fasoane**. Venea dimineața ca englezu' liniștit și, *politicos, săru'-mâna, bună-ziua* – după care se apuca imediat de treabă și nu se mai scula de acolo decât la vremea plecării. Băga ca migul, intrând pe gugâl numai în interes de serviciu – nu tu un site cu o țâțică goală, un kekos, o fofoloancă umedă -

numai imeiluri cu situații, publicitate, furnizori, borderouri, programe de contabilitate. Da' i-a făcut-o Tiți într-o zi : după ce i-a aflat parola la calculator a intrat acolo, și nu-ș' ce dracu cifre a șters, a mai făcut ce a făcut de s-a dus naibii toată ordinea nemțească pe care o avea ăla în tabelele lui. Da' înainte să strice a copiat ce a găsit cică pe un dividi, și a ținut ea pe șest mai departe situația. Țăla nu înțelegea nimic, se bâlbâia în fața lu' șefu' care până la urmă l-a iertat cu condiția să nu mai intre pe gugâl decât în interes de serviciu, și nu ca să se uite la fetițe – cum l-a fraierit Tiți că îl prinsese. Și să se mai însoare și el, că parcă cam ar fi vremea... După care i-a pus-o șefă chiar pe Tiți, după ce asta a dat-o afară pe Vetuța care cam începuse să-i facă ochi dulci ochelaristului.

Tipul a plecat singur, nu l-a dat afară nimeni. - Doar șefu' l-a trimis într-un *spirit de glumă* o dată pe Mirulică de la „ Stocuri” în toaletă când ochelaristu' se afla acolo ca să dea apă pe *băgăreț*. – E și băiatul ăsta o figură, domnule – ce să mai vorbim!... Jumate de firmă îl știe de poponar, cealaltă jumate că e băiat la casa lui însurat, manierat și cu nevasta tot timpul în luna a șasea! ... Ha-ha-ha!... Nici el nu mai știe care e adevărul – dar-mi-te noi?!... E, și a ieșit Mirulică al nostru cu un ochi cât sărmăluța moldovenească de acolo după ce a făcut cică *propuneri indecente* – de a chemat șefu' Poliția ca să-l aresteze pe felinarist pentru *vătămare corporală* – da' ăia tot pe Mirulică au vrut să-l ia, că zice-se îl aveau în baza de date și pentru alte tentative de genu' ăsta, cică împotriva minorilor – ba cu ani în urmă mai făcuse și pârnaie după ce călcase o fetiță cu mașina fiindcă se urcase machit la volan... Hahalerele...

În vremea asta Tiți era în concediu de odihnă, că se dusesse cu fra-su acasă, în provincie. Degeaba au sunat-o ăia de la Cad... ăsta – **Resurse** - să-i spună că tipu' și-a dat demisia și e în preaviz de cinșpe' zile – fatalitate, dom'le – Tițișor nu a putut veni, că-și luxase glezna la derdeluș. A ajuns abia după două zile când ăstuia i se terminase preavizu', și a făcut o scenă de credea șefu' că o să-i desființeze firma. De frică, a început să trăiască iar cu ea. Apoi tipa i-a spus că ei fată cuminte nu-i plac bărbații însurați și că, dacă n-o lasă în pace – îl spune lu' nevastă-sa. Și așa a început Tițilică a noastră să se îndoape cu antidepresive, după care își lua supliment de concediu medical, ca să aibă timp să se adreseze medicilor și farmaciștilor când apăreau manifestările neplăcute.

(Naratorul se oprește, privind cu luare- aminte vârful ghetelor ușor întoarse în sus. Mai trage meditativ o flegmă, acoperind măiastru pudra fină de scrum de tutun aflată la picioarele lui.)

MANOLI ȘTREMLEAG: *(dezolat)-* Acu' cică vrea să se călugărească! Mare scârbă și ochelaristul ăla, dacă l-aș prinde... Noroc că n-o lasă șefu...

(Din din stradă urlă prelung un claxon.)

MANOLI ȘTREMLEAG: *(patern)* - la du-te puiule și vezi ce-i...

TILICĂ: *(cu aer de matrod aflat în vârful unui catarg)* - A venit o mașină plină cu niște fiare groase, și nea' șoferu tot face semne în dreapta și-n stânga. E nervos rău...

(Ștremleag bagă la rându-i un ochi pe fereastră.)

MANOLI ȘTREMLEAG: *(Cristofor Columb)* - Au venit popii extensibili!... da, în sfârșit au venit...

(Se precipită pe scări. Buimaci, ceilalți lucrători după el. Lângă bene a sosit și o cifă.)

Actul II

Scena 1

Curtea șantierului. O macara turn, bene, o ladă cu pastă de ciment cu nisip, pachete de oțel-beton, armături îmbinate, materiale de construcții mai mult sau mai puțin în ordine aranjate e. t. c.

ȘOFERUL DE PE CIFĂ: *(nervos la culme)* - Haidi dom' ne o dată, di tri orí sunt pi drum! Iote-așa m-or plimbat întri bazâ și voi regulându-mă la cap cu tielefonul, și puii mei – vrei să si facă halva?! Îi B₄₀₀ impermeabil, ca n-or mai avut în padoc diestul pitriș – mărgăritar să-l facă B₂₅₀! Haidi, dăscarc sau îl zvârl în găozu' di colo?...

MANOLI ȘTREMLEAG: *(generos-cooptant)* - Descarcă, tată, descarcă, vai de mine – da' cine ți-a spus să nu descarci până acu' ?...

ȘOFERUL DE PE CIFĂ: *(nervos și nedumerit)* - Sița, Milița, Pulița - aia di la voi di la birouri, carí nișodatî habar n-are pi și lume ie! Iote, ș-acu d-i dau tielefon, pun rămășag că-l are-nchis!... Undi Doamni iartă-mă oți găsit-o pi plesnitoarea aiasta?... La doușpe' i-om dat tielefon și pă fix, și neam...

(Agitatoarea se oprește pentru o secundă, apoi își reia rotația de data asta în sens invers. Pe jgheabul deformat, apăsă o ață de beton, care se transformă într-un șuvoi cenușiu și dens. Începe descărcarea popilor extensibili.)

TILICĂ: *(discipol zelos, neplăcut impresionat de răceala barelor de fier.)* - Nea Manoli, da' asta-i treabă cu folos ce facem noi aici?

MANOLI ȘTREMLEAG: *(convingător)* - Este, tată, este, că nu vezi, în curând ajungem la nivelul doi – și cu ce o să sprijinim tavanu' când om începe să construim pereții de acolo?

TILICĂ: *(generos, gata să se sacrifice)* - Da' nu vrei mai bine să mă duc să mătur, că iar s-a strâns moloz pe nivelu' unu – să nu se împiedice unu' din colegi...

MANOLI ȘTREMLEAG: *(hotărât)* - Nu, tată, nu – că e destul de curat! *(blitz-ul rapid al inspirației)* - Da' fiindcă popii ăștia s-ar putea să nu ajungă, hai să mai facem unii din lemn, că dacă n-om mai avea de ăștia de fier – atunci cu ce?...

(Scoate ruleta din buzunar în timp ce intră împreună în clădire. Începe să carioeze niște stîngii. Imediat neofitul începe să le secționeze cu ferăstrăul, amintindu-și acum cu plăcere de răceala drugilor din camion.)

MANOLI ȘTREMLEAG: *(aprobat, suflă rumegușul adunat. Dom' profesor:)* - Vezi, așa! – După care să-ți măsoar alte dimensiuni, ca să facem și o scară la intrare.

TIȚI: *(voce ascuțită, dramatică, de undeva de dincolo de poarta șantierului)* - Nea Ma-no-lii! Nea Ma-no-liii!...

(Manoli lasă tot și iese în fugă de pe nivel.)

TIȚI: *(scâncit, tot strigat)* - Iar am primit semeseee!...

MANOLI ȘTREMLEAG: *(continuă să fugă dezordonat, deranjat de burta-i rocambolescă. Murmurat:)* - Tiți... Tițișor!... Vin acu', într-o clipă!

ȘOFERUL DE PE CIFĂ: *(mirat la culme)* - Ța, ța, ța - păi p-aiasta om căutat-o toată dimineața la tielefon ! se miră șoferul de pe cifă. D-aia oți plăti-o, ca să umbli teleleica pi ti miri undi... A-ia-ia-ia-ia-ia...

(Agitatoarea începe să se învârtă în gol.)

MANOLI ȘTREMLEAG: *(aparte, concupiscent și găfâit)* - Mamă, ce i-aș face!... Ah, ce păcat că sunt divorțat, da' totuși locuiesc cu nevastă-meă!... *(ajunge în fața ei. Afabil)* - Ce faci, Tițișor?... Ah, ce dor mi-era de tine!... Ce vestea-povestea te aduce pe la noi?

(Fata cu înălțime de ghioc și talie puțină, vopsită blond, îl privește pieziș-critic.)

TIȚI: *(precipitat)* - Iar am primit SMS!

MANOLI ȘTREMLEAG: *(cooptat)* - Da? Tot de la...

TITI: (*categoric-sarcastic*) - Da! Tot de la...(*critic-vindicativ*) - Pe care nu ați știut să îl țineți în frâu cât am fost eu în concediu la Hamleu la mămica și taticu! Ar trebui să vă bag pe toți la șefu' pe țevă ca să vă dea afară! – Știi cu cât a scăzut cifra de afaceri a firmei de când a plecat el fiindcă nu am fost eu să îl opresc? Cu 2,57% - na!

(*Ștremleag se scarpină preocupat pe bărbie. Ceilalți lasă spășiți capul în pământ.*)

TITI: (*cu zăduf*) - Da, asta ați merita să vă fac la toți! Ce mi-ați făcut cu el cât am fost acasă în concediu și mi-am luxat glezna la derdeluuuuș?...

MANOLI ȘTREMLEAG: (*murmur ca de E pour si mouve.*) - Deh, Tițișor tată, dacă el știa ce știa toată lumea, că ești măritată...

TITI: (*înfuriată la culme, cu ochii deschiși la limita maximă*) - Să taci!... Tu și alții ca tine! Care ați *dus vorba!* Ce?!... Ce dacă i-am spus că sunt măritată cu frate-meu?! Dacă i-aș fi spus că sunt blondă natural, trebuia să mă creadă!? Parcă el n-ar fi văzut că sunt vopsită?!... (*cu aerul Tu ai comis-o, tu s-o dregi!*) - Na, ia telefonul și vorbește mata cu el! (*rugător-plângăreț*) - Să-i spui ce mult îl iubesc!

MANOLI ȘTREMLEAG: -Tiț...

TITI: (*Alea jacta est!*) - Nimic, nimic, nimic!...

(*Privind-o dezolat, Manoli ia telefonul și apelează. – Momentan, abonatul căutat nu este conectat. Te rugăm...*)

MANOLI ȘTREMLEAG: (*milogit*) - Are telefonul închis, Tițișor! N-am cum să dau de el!

TITI: (*Armagedon*) - Nu vrei să mă ajuți!? Biiiineee!
(*Nea Manoli se reîndreaptă meditativ spre treaba lui. Reintrat pe nivel, constată că învățăcelul înregistrase doar a doua pereche de dimensiuni, punând fierăstrăul în funcțiune în consecință. Pe pardoseala cenușie zăceau mulțime de lemne atent și mărunt tăiate la una și aceeași dimensiune – de viitoare trepte ce aveau să alcătuiască o scară improvizată.*)

MANOLI ȘTREMLEAG: (*roșu ca un rac fiert*) - Bine, măi tată mă – așa ne fu vorba?– Voiam în primul rând să facem popi, scara era așa...

TILICĂ: (*triumfător, precum marșul Aida*) - Da, nea Manoli, da' îți place ce egal le-am tăiat? Și să vezi ce repede lucrez acum (*apucă încântat ultima stinghie în stare brută.*)

(*Pe nivel intră un polițist între două vârste. Este însoțit de doi mascați*)

POLIȚISTUL: (*după ce salută cazon*) - Bună ziua, sunt agent-șef Dolocescu de la Brigada Investigații. Vă rog să prezentați actele la control.

MANOLI ȘTREMLEAG: (*siderat*) - Bună ziua, băi tată... da' ce s-a-ntâmpnat? Nu am actele la mine, sunt în vestiar...

POLIȚISTUL: - Există pe numele dumneavoastră o plângere de viol depusă de domnișoara (*fata apare și ea pe nivel*).

MANOLI ȘTREMLEAG: (*consternat, spte fată*) - Tițisor, măi tată mă, când te-am violat eu pe tine?... Vino-ți în fire, măi copile... Cum poți să zici una ca asta?...

TITI: (*interogativ-răzbunător*) - Da' să nu mă ajuți și să afectezi și firma prin scăderea cifrei de afaceri cu 2,57% ai putut, ai ? Acum na-ți răsplata, ai să plătești pentru toate fărădelegile pe care le-ai comis într-o existență ignobilă! (*Blitz-ul inspirației o ajutase să își amintească această sintagmă luată de-a gata dintr-o telenovelă în vogă.*)

POLIȚISTUL: - Ce ?... Cum...

(*De sub pânza cagulelor, se ghicesc ochii sticloși de veselie ai mascaților. Unuia începe să i se zguduie umerii.*)

POLIȚISTUL: (*glas scăzut*) - Vă rog să mă scuzați...

MANOLI ȘTREMLEAG: (*început de disperare*) - Băi, tată, în viața vieților mele eu nu...

POLIȚISTUL: (*împăciuitor, îl prinde după umeri*) - Vă rog să vă calmați. Nu mai este necesar să va identificați. Socotiți că nu s-a întâmpnat nimic, nu veți avea nici o neplăcere...

TITI: (*pițigăiat*) - Aha, așa vă faceți datoria, dându-vă în bărci cu infractorii! - D-aia e plină țara asta de *oligarhi* ...

POLIȚISTUL: (*început de expresie amenințătoare, ferm*) - Dumneata ai face mai bine să taci! Spune mersi că îți vom anula plângerea scrisă, neducându-te la IML pentru prelevare de probe biologice, după care să ne autosezizăm pentru a te propune în fața Parchetului pantru începerea urmăririi penale pe motivul de *denunț calomnios*! Deși subsidiar ar fi fost poate mai bine să vă supunem și unui test psihiatric!

TITI: (*interogativ-ofensat*) - **Subsidiar**?... Am să vă reclam la Ministerul Administrației și Internelor pentru insulta asta!...

(Polițistul rămâne câteva clipe perplex. Își revine repede, salută din nou pe cel din față sa după care se îndreaptă precipitat spre ieșire, încadrat de musculoșii care acum nu mai făceau nici un efort pentru a-și stăpâni râsul.)

TIȚI: (*Ex ossibus ultor!*) - Să crezi dumneata că lucrurile vor rămâne aici! (*deget întins acuzator*) – Așa să crezi doar mata!... Biiineee!...

**
(Intimatul iese năuc în curtea șantierului.)*

MANOLI ȘTREMLEAG: (*către lucrători, confesiv*) - Auziți, băi băieți, să mi se întâmple mie una ca asta!... Să spuie Tițișor a noastră prostii, cum că...

UN LUCRĂTOR: (*murmurat, purtător de cuvânt al ethos-ului colectiv*) - Hai, mă nea Manoli, că nu vine Poliția așa la fișticine pentru fiștice! 'mnelor însă sunt băieți-salon, și te mai lasă până după Sărbători...

MANOLI ȘTREMLEAG: (*patetic*) - Băi, tată, da' credeți-mă pe cuvânt, sunt om serios, însurat de 35 de ani, stau cu nevastă-mea și acum când sunt divorțat– nu i-am făcut nimic!...

UN LUCRĂTOR: (*mefistofelic, charismă de „vulpoi bătrân”*) - Nu i-ai făcut nimic, da' ai fi vrut să-i faci!... Tot aia e...

(Bănuitul lasă capul în pământ. Ca orice aserțiune extrasă din logica de fier, argumentul celuilalt este irefutabil. Munca este reluată, popii au fost descărcați, turnarea de beton s-a terminat, în câteva puncte ale parterului se începe executarea zidăriei.)

TILICĂ: (*viu preocupat*) -Nea Manoli, da' asta-i treabă cu folos?...

MANOLI ȘTREMLEAG: (*urcând scara gâfâind, răspuns automat*) - Este, tată, este...

(Se apropie amurgul și o dată cu el sfârșitul programului. Oamenii încep să se pregătească de plecare)

---

* **Intimat** → pârât, în procesele civile.

Scena 2

Trotuarul din fața șantierului.

(Când toți lucrătorii sunt pe trotuar plănuiind să reediteze faza Micul și Berea, la rigolă oprește scrâșnit un bolid 4 X 4 din care coboară un ins la vreo 35 de ani nu prea înalt, athletic, cu un început de burtă. Este Șefu'.)

ȘEFU': (*prietenos de sanchi*) - Bonjour, bonjour – nu s-a bătut bine de șase și uite băieții rup poarta șantierului!... Eh, eh, mare pișicher și salariatul român – la faza asta pe pariu că vrea și bani de ore suplimentare – ce o face domnule cu atâția bani?...

LUCRĂTORII: (*respectuoși până la evlavie, în cor*) - Să trăiți, să trăiți, șefu'!...

ȘEFU': (*jovial*) - E hai pa, pa, să aveți poftă! (*schimbare de ton*) - Nea Manoli, mata mai stai, că avem o vorbă!...

MANOLI ȘTREMLEAG: (**Ordinul se execută întocmai și când ai timp**) - La ordin, șefu', să trăiți, cum ziceți dumneavoastră!...

ȘEFU': (*grijuliu*) - Ia zi-i, ce mai faci, ce-ți mai face nevasta?...

MANOLI ȘTREMLEAG: (**Când mi-o fi mai rău, să-mi fie ca acum**) - Bine, șefu', ce să facă, parcă ne înțelegem mai bine de când am divorțat!...

ȘEFU': (*morală fabulei*) - Păi dacă ești însurat, măi nea Manoli, de ce te ții mata de prostii la vârsta respectabilă pe care o ai?... De ce, mă nea Manoli?...

MANOLI ȘTREMLEAG: (*trei semne de exclamare*) - Eu, șefu'!?... Să-mi sară ochii dacă știu despre ce vorbiți, la mine munca-i muncă, casa casă!... La nevoie mata mă știi, io sunt genu' de om sufletist care dacă-i ordin, aș sta la serviciu și douăzeci și cinci de ore din douăzeci și patru!... Așa de sufletist îs, că până și-n nopatea de Revelion aș sta să privesc la casele astea cum se ridică în soare!...

ȘEFU': (*preocupat*) - Și-n noaptea de Revelion – ai?... Așa, așa... - Da' cu Tiți ce-ai avut azi?

MANOLI ȘTREMLEAG: (*mirare fără frontiere*) - Eu, șefu'?! Să n-am parte...

ȘEFU': (*autoritar*) - Aide, că a fost la mine și mi-a vărsat tot!... Cum i-ai făcut felu', cum a anunțat ea Organu' care ți-a promis că o să te salte imediat după Anul Nou!...

MANOLI ȘTREMLEAG: (*plângăreț*) - Minte, șefu!...

ȘEFU': (*mirare-enervată*) - Tiți minte, mă?!...

(Regulamentul interior al firmei parcă zice ceva de faptul că angajații au fără excepție dreptul la un tratament corect. Se calmează ca prin farmec.)

ȘEFU': (*îl ia de după umeri. Glas complice, scăzut*) - Nea Manoli, nu zic, suntem bărbați, și lui Dumnezeu îi place ce e frumos, așa că de ce să fac eu pe niznaiul... și eu i-am pus-o, dom' le, (*conspirativ*) - da' fin, frate, fără să afle nimeni, ca să nu am mai apoi belele!... (*categoric*) - E, de data asta nu te mai iert!... Ai intrat în coliziune cu Organele, acum rămâi pe cont propriu...

MANOLI ȘTREMLEAG: (*plângăreț-rugător*) - Șefu!...

ȘEFU': (*categoric*) - Nimic, am zis, așa rămâne hotărât!... Eu vreau numai oameni serioși la mine în firmă, integritate, cu conduită ireproșabilă, așa, ca mine!... Cine calcă pe bec, zboară - cunoști regula!... (*consolator*) - Hai, hai, lasă - la experiența lu' matale îți găsești repede ceva de lucru... un paznic, acolo, ori vreun gestionar, într-o magazie unde se poate ciupi mai din gros decât de aici. Hai, pa, pa - Sărbători fericite - ne vedem după Anu' Nou când o să vii după lichidare și acordul părților.

(Portieră trântită cu putere. Bolidul demarează în trombă, lăsându-l pe concediat într-un nor dens de fum).
